

SAMOBORSKI LIST

Knjžnica kr. sveučilišta

Zagreb

God. XXI.

U Samoboru, 15 listopad 1924.

Br. 20.

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 80 K. — Plaćivo i isplivo u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se GLAVNI TRG br. 3 (izlasku S. Šek.)

OGLASI: prima uprava prema cijeni. Za oglaš. koji se više puta svlađuje, daje se znatan popust. Izlasku se ne svlađuje.

Ljetošnja berba.

Posljednje godine 1910 imali smo opet jednu abnormalnu godinu sa hladnim proljećem i vjetrovitim ljetom, koje je osobito mnogo štetovalo na vinogradima. Berba je zadavala velike brige da se spase loza i prirodna bolest peronospora, kojoj je vrijeme bilo pogodno. Usred hladnog proljeća dugo je loza mirovala. I tom mjesecu svibnja počela je, da pokazuje život; već bijaše na koncu mirna, a mladice se razvile jeve 10—15 cm. Što je u narednom oktobru došlo toliko vrijeme sa čestim kišama, koje se stalno brzo razvijalo, nego bujati, tako, da se je priroda dospjela do pravodobno zrelosti. Tako je vrijeme i vrlo je pogodno za peronosporu, koja se stodobno počinje razvijati, tako da je mjestimice već preko cvatova — što je rijetkost — zadržala na cvatovima, gdje se svlađuje. Zato i berba je bila nešto manje od obične, ali na kasnije koji se vrlo brzo pojavio protiv bolesti zakasnila, ti su drugo prekasko ponovili. Jače su stradali vinogradi u nizinama, uvalama, te u neposrednoj blizini šuma, gdje se magla i vlaga više i duže zadržava. Gotovo je opržena bila lopa koja bijaše širom ne povezana u lomu te se je odmah poslije kiše još mlička pridizala i vezala. Manje su stradali vinogradi na obroncima, počevši izloženom jačoj promaji.

Ova je godina najbolja opomena kako nevalja kasniti obranom ili čekati dok se bolest opazi. Isto tako nemože se nikad već unapred odrediti, kada li se samo dva ili tri puta škropiti, jer sve to zavisi u vremenu. Važno je, da se škropljenjem uvijek počne

dok je još lišće i grožđe potpuno zdravo, a škropljenje ponavljati toliko puta koliko je potrebno, da je lišće i grožđe naslagom reži i pine galice i vapna jednako zaštićeno.

No unatoč tome što su vremenske prilike ljeti za vinogradarstvo bile još nepogodnije nego godine 1910, kada je peronospora uništila 80% berbe, ove je godine ipak mnogima uspjele, da veći dio berbe očuva. Osobito je dobro prošlo naše susjedno vinogorje Piešivica, tu se je moglo naći vinogardara koji su posve obranili svoje vinograde od bolesti, i takovih sa obinom berbom 40—50 hl po jutru, u koliko su bili pošteđeni od tuče. Posljedice su ije berbe u Samoboru još i djelom od prošlogodišnjeg jačnog oštećenja loze od tuče, zatim bilo je stete i od tuče mjeseca svibnja, usljed čega je ostalo dosta trsova jalovih.

Poprečni materijal na prirodu, što je uz šeno od peronospora u Samoborsko-okičko piešivickom vinogorju izuati, i to u području kotara Samobora 40% u području kotara Jastrebarsko 30%. Berbam počelo se oko 29 rujna, a dovršena je 11. listopada. Kakveća nezaostaja za prošlogodišnjom, pače je kod pojedinaca i bolja, koji su kasnije brali.

Postotak siđora od berbe obavijene između 4 do 10 oktobra bio je kod vrsta i to:

	Samobar	Piešivica
Plemenska	15%	—
Kraljevina	17%	—
Portugizac	17%	18%
Tajjanska graševina	17%	16%
Traminac	18%	19%
Frankovka	—	17%
Renska graševina	—	17%
Mješane vrste	16%	18%

	Samobar	Piešivica
Piavec	13%	—
Siakamenka	12%	—

Prema tome biti će ovogodišnjih vina sa sadržajem alkohola 9—11%. Bilo je i takovih koji su prerano brali grožđe sa 12% siđora. Još uvijek imade gospodar, koji se odviše žure berbom na svoja šteta.

Pavao Cesar

Tutorstva - naša teška rana.

Pile dr. D. Tomac „N. Z.“

Jedna osnova za preinaku postupka.

Iz dosada navedenih primjera uzeti u uođovanja može svatko razabrati, da su tutorstva često zbog samih osoba, kojima se štitištvo viračadi povjerava, naša teška rana i gdje šta acyjaine zaštite. A može se svatko uvjeriti i o tome, da i pravna strana tutorstva iziskuje strngu reviziju i reformu.

Ja sam prekapajući u oživu Narodne Zaštite naišao na jedan raniji pokušaj, da se postupak u tutorstvenim stvarima sveobuhvatnije preinaki i uredi. Taj pokušaj nosi naslov „Osnova zakona o načinu vijačavanja poslova koji su naloženi vlasti ma tutorstvenim i obrštvenim kod kr. kotorskih sudova“. Nije mi poznato, da li je ta osnova bila gdje otkazana i je li uopće došla do predstava na nadležnom mjestu. Držim da nije, već je ostala u popravi za smisaj, da dođe zgodan moment za nju. Je ću se ovdje malo na tu osnovu osvrnuti, u koliko ona sadržuje nešto, što je još i danas aktualno i važno.

Josip Kirin

Medju najglednije i najpretnije saradnike „Hrv. pedagoško knjevnoga zbora“ pripada svakako i Josip Kirin, umirovljeni Španjolski školski nadzornik u Zagrebu. Najviše je prisuno nepredovanju Zbora kao njegov tajnik. Tu je dužnost vodio čitav 12 godina, sa me od godine 1897. do godine 1909. On je po svome temperamentu, po svojim sposobnostima i po svojoj radnosti upravo kao stvoran za vršenje takvih dužnosti u društvu. Upravo neutrudiv u radu znao se uvijek naći na svakim mjestima, gdje je trebalo čovjeka, koji će spremno pomagati, da se neka zamisao u djelo privede. Nijedan posao mu nije bio pretežak, a nijednoga posla, koji je smjerio na dobro učiteljskoga staleža, nije digao ruke. Osim toga Kirin je čovjek, koji se može da prihvati svakoga posla i da svaki posao valjano izvrši; on je na me po svojoj prirodi i prirodnom daru

takav, da se može na svakome mjestu brzo snaći; okretan je, i ima osobit dar, da se u svaki posao ođivi i da ga svom snagom i s velikom ljubavi vrši.

Takva čovjeka upravo je i trebao učiteljski stalež u doba, kad su njegove organizacije razvile najbiviji rad, kad je trebalo osobite okretivosti, da se mogne zadovoljiti najpreče potrebe učiteljskoga staleža. Vrio je rano kao mlad učitelj započeo da javao radi za dobro učiteljskoga staleža kao saradnik „Napredka“. Već po tome, kakav bio predmet odabire za svoje radove, možemo da prosudimo i čovjeka i pisca. Po tome možemo, da prosudimo javnoga radnika, jer vidimo, što mu je najviše na srcu i što ga najviše interesira. Jedna od prvih Kirinovih radnja u „Napredku“ imade naspis: „P.čka škola i materijalno blagostanje naroda“. Tu vidimo, kako je Kirin shvatio zadatke osnovne narodne prosvjete s praktične strane i nije u njoj gledao samo snagu, koja će ga spemiti za moralno i intelektualno jačanje, koja će biti osnovna osnova njegova daljnog razvika. Osim toga takvo shvaćanje zadatka osnovne

škole može da naroda otvori oči i potakne prava vrijednost škole.

I druga praktična školska pitanja vrlo su interesirala Kirina, pa je on kao mladi učitelj njao o školskim čitankama, o transkripciji o učeničkim knjižnicama, o školskoj disciplini, a naročito valja medju drugim njegovim radnjama istaći obradu Zagreba i njegove okolice jer je to jedno od prvih radnja kod nas, gdje se podaje osobita vrijednost zavičajnoj obuci u osnovnoj školi. U ovim knjižnicama upoda u oči sigurnost u istražuju mlak.

Kako vidimo, Kirin su u prvom redu zanimale čisto praktična školska pitanja, pa prema tome možemo da ga uči zamislamo i kao učitelja. Kao školski radnik i kao učitelj u Mariji Bistrici i postao kao učitelj vještovanice sa moćku učiteljsku školu u Zagrebu uvijek je nastojao da postigne pozitivne rezultate, da učeni imade oči boriti od nauke.

Od drugih karakterističnih radova njegovih valja naročito napomenuti njegove

* Iz knjige 50 godišnjica Hrv. ped. zbora Zagreb.

Glavno načelo osnove.

Glavno je načelo te osnove, da u stvarima tutorstvenih i skrbstvenih kod kotarskih sudova ne odlučuje jedan čovjek (sam sudac) nego da odlučuje zbor, kako to biva kod sudbenih stolova. U tu svrhu zamišlja osnova vijeće sastavljeno od kotarskoga suca te dvojice starateljskih prisjednika, koji imaju počasnu službu. Za prisjednika može biti izabrano svako lice, koje u dotičnom kotaru stalno prebiva, pismeno i u dobi od najmanje 30 godina, a isključeni su oni, koji ne mogu biti mjesni sud. Oni se postavljaju putem trojnoga predloga, a na temelju istina osnovanih po § u 13. zakona o mjesnim sudovima. Imenuje ih ban.

U obrazloženju u toj osnovi ističe se, da raznevrstne grane nadtutorstvene dužnosti pretpostavljaju točno poznavanje ne samo osobnih i imovinskih prilika štićenika, nego i mjesnih odnošaja. Nadalje ističe pojedini sudac ne možda radi nesposobnosti i nemarnosti, (a mi mislimo, da ima često i toga dosta!), nego radi nepoznavanja svih prilika kao radi svoje velike odgovornosti (u smislu § 265 općega gradj. zakona) ne će li ne može stvoriti odluke koja bi bila u interesu štićenika, a koja se često u najkraćem roku ima provesti.

Stoga osnova uvodi vijeća koja će u takvim pitanjima donositi rješenja s boljim poznavanjem stvari i odnošaja, te s većom sigurnošću, da je ono što se zaključuje na dobrobit štićenika.

Da li se time pruža lijek

Ovo, što je tom osnovom zamišljeno, nije se nikada zakonito i provelo. Nažalost! Velim nažalost, jer bi se u ovo zadnjih nekoliko godina bilo učinilo mnogo dobra ili barem spriječilo mnogo zla, što se dnevno događaju i od kojih siročad trpi štetu.

Ne zna sve to — usakonjenjem te osnove ne bi se učinilo Bog zna što. Sva bi težina rješavanja tutorstvenih stvari i opterećenja njima ležala i nadalje na kotarskim sudovima, odnosno na predstojećim kotarskoga suda, koji bi i nadalje u tim riječima imao glavnu ulogu i najteži posao a prisjednici mogli bi mnogo doprinjeti svojom poznavanjem individualnosti i mjesnih prilika.

Bilo bi dakle bolje u pogledu savjetovanja i temeljitijega rješavanja poslova, ali

knjigu „Uredjenje pučke nastave u Hrvatskoj i Slavoniji“. I ta knjiga ima svojim praktičnu svrhu; ona treba da uputi učitelja u školski administrativni rad da ga uozna s propisima i zakonima, koji se odnose na uredjenje našega školstva. U njoj je pregledno i s velikim marom sabrane sve, što treba učitelju, da mogne u školskoj upravi zadovoljiti zahtjeve, koji se sa nj s te strane stavljaju. Jednako tako valja spomenuti njegovo djelo „Razvitak hrvatskoga pučkog školstva“ štampano najprije u „Napretku“ 1886 g. a onda u posebnoj knjizi, pa onda i pojedino prikazan „Rad hrvatskih učiteljskih ornštava“ u knjizi, što je je godine 1902. izdao Hrvatski pedagoško-književni sabor. Ne valja pustiti s vida ni ona njegova nastojanja, što su išla sa tim, da se Hrvatski školski muzej u Zagrebu što ljepše uredi. U tu je svrhu Kirin najprije putovao u Beograd, Ljubljanu, Graz, B.Č. i Budimpeštu, da tamo razgleda i prouči školske muzeje. Prema onome, što je gdje vidio, je s sadašnjim predsjednikom Zbora Antonom Cuvajem uredio Hrvatski školski muzej, kakvoga dotada nije bilo u svojoj tadašnjoj Austro-Ugarskoj.

(Švrtić dr. ca).

ne bi bilo ništa bolje u pogledu bržega odvijanja poslova. Mi smo pak iz navedenih primjera mogli razabrati, da siročad strada ne samo zbog površnoga i nemarnoga rješavanja nego i zbog silnih zakašnjenja i zastoja posla kod kotarskih sudova. Ako se stvarnjskim jedina bi će pomoći samo na taj način da se kod kotarskih sudova uvede zborna sudovanje za nadtutorstvene poslove, a ništa drugo, onda se bojim, da bi to donijelo još više zastoja i odlaganja stvari čestu puta većom h. t. h. ne samo zbog preopterećenosti predsjednika vijeća (suca), nego i zbog nemogućnosti, da se u pravo vrijeme sastanu prisjednici, pogotovo, kad je njihova služba i onako samo počasna.

Iz svega toga slijedi, da bi se imala uvesti svestranija i temeljitija reforma postupka u nadtutorstvenim poslovima.

Kako je to drugdje uređeno?

Spomenuto obrazloženje osnove spominje, kako je to pitanje riješeno u susjednoj Austriji i Ugarskoj. Spominje austrijsku novelu, koja je uvela štićenička vijeća, koja imaju zadaću, da podupiru nadtutorstvene oblasti u vršenju njihovih posala te veli, da ta vijeća nemaju direktnoga utjecaja na rješavanje nadštitićničkih poslova i predviđa, da bi se i kod nas mogla ta vijeća uvesti kao čisto informativni i izvršujući organ same nadstarateljske oblasti, a pitanje se u tu stvar ne upušta.

Spominje zatim osnova načina uredjenja nadstarateljske brige u Ugarskoj zakonskim člankom XX : 1877. putem županija i gradova, koji to više preko kotarskih sudova, no ističe, da to ne odgovara našim prilikama i ne bi bilo uretno rješenje. S tim se potpunoma slažemo, pa dolazi već jednom na red, da odredimo tačno smjernice, kako bi se pitanje tutorstva i nadtutorstvenoga uređivanja imale urediti prema savremenoj i stvarnoj našoj potrebi.

Hrv. književno društvo „Sv. Jeronima“ u Zagrebu.

Malo je koji Hrvat, koji ne zna za društvo sv. Jeronima u Zagrebu! Ono postoji već pedeset i pet godina, te je poradilo mnogo oko prosvjete hrvatskog naroda. Izdalo je do sad 209 knjiga razne sadržine — poučne, nahožne, zabavne — koje su prodrle u svaki kutić hrvatske zemlje.

God 1925. jest jubilarna ili sveta za sav katolički svijet. Za nas Hrvate jest dvostruko jubilarna, jer slavimo tisućgodišnjicu hrvatskog kraljevstva. To je glavna misao vodilja knjiga sv. Jeronimskih za god. 1925. Katoličkoj svetoj i hrvatskoj jubilarnoj godini posvećena su sva ovogodišnja izdanja.

Izlazi pet knjiga i to:

1. „Danica“ koledar za 1925. ima 9 pjesama, 6 pripovijesti, 21 pov. čl. članak, 40 slika, mnogo poučnih savjeta, sve najnovije i sve drugo, što koledar treba da ima. Za članove stoji 6 Dinara a za nečlanove 12 Dn.

2. „Hrvatske slave sjaj“, velika povjesna pripovijetka iz doba prvog hrvatskog kralja Tom. slava napisao dr. Velimir Deželić sa 8 slika uređio O. Antonini.

3. „Predsjedje kršćanstva“, povijest katoličke Hrvatske, napisao dr. Fran Biličić. Sa 6 slika.

4. „Hrvatsko uzor-zelo“, poeka o prosvjedi i napretku hrvatskog seoskog života napisao dr. Josip Audrić. Sa 5 slika.

5. „Stare slave djedovina“, hrvatska povjesna pjesmarica, sastavio Petar Grgec. U toj knjizi ima 75 pjesama, u kojima je opjevana sva hrvatska povijest. Sve su to pjesme od 25 najboljih hrvatskih pjesnika. To je najprečasnija knjiga od ljetosnih izdanja te ima 192 stranice.

Za svih tih pet knjiga plaćaju društveni članovi 25 Dinara a nečlanovi 50 Dinara.

Knjige sv. Jeronimske bile su uvijek najjeftinije a i danas su Kraj skupocrt papirarstva, radne sile, to je zaista malo, za pet knjiga platiti 25 Dinara.

Nekada su Jeronimski članovi dobivali knjige besplatno. To je bilo onda kad je tiskanje knjiga bilo tako jeftino, da se moge za kamate od životne članarine platiti sve knjige, koje je član dobivao. Danas je to nemoguće, jer su se prilike s temelja promijenile. Za to društvo daje članovima knjige uz sniženje, obično polovicu cijene.

Društvo sv. Jeronima ima danas oko 65000 članova. Lijep broj, ali još uvijek ne onakav, kakav bi morao biti. Zato ti morala biti sveća dužnost svakog Hrvata — katolika, da društvu pribire članove i knjige u narod rasturjuje.

Svaki novi član plaća jedanput za uvijek 7 Dinara (5 Dinara članarine i 2 D. uplatine) i stim stiče pogodnost dobivati knjige uz snižene cijene.

Knjige se doštampravaju i doskora će se moći dobiti.

Umoljavaju se članovi, koji su voljni uzeti ljetosnje knjige, da se prijavu u župnom uredu za vrijeme uređovnih sati, da se može naručiti potrebiti broj knjiga.

I novi članovi se upisuju.

Društvo ima još veliku zalihu molitvenika „Kruh nebeski“. To je najbolji i najjeftiniji hrvatski molitvenik. Stoji 10 Din.

Naša župa imade sada 162 člana u to Samobor 87 a sela 75. To je svakako malo i za Samobor i za naša okolicu. Prijatelji naroda i prosvjete poradiše, da se taj broj poveća.

Milan Zjalić,
društveni povjerenik.

Domaće vijesti.

Proštenje kod sv. Mihalja U arđelju dne 5. o. m. j. bilo je uobičajeno starinsko proštenje kod sv. Mihalja. Prije podne služena je u crkvi sv. Mihalja misa kod koje je prisustvovalo mnogobrojno naše građanstvo iz gornjega Samobora. A poslije podne bila je večernja u 4 sata kod koje je bilo opet mnogobrojno građanstvo koji iz gornjeg tako i iz donjeg Samobora. Ugodno se doimije staro samoborsko crkveno pjevanje, koje još i danas vrše naši općinari osobito oni iz gornjeg Samobora prigodom ovoga proštenja u toj crkvi.

Slušajući ovo pjevanje, a i sama crkva sv. Mihalja, sa koje su vezane tolike historijske tradicije, prenosi čovjeka u ono lijepo staro doba kada su čitavo naše građanstvo vezali rodbinasti, prijateljski i bratki osjećaji. Kada je u Samoboru viđala ljubav i sloga. Zaliboše sve su ovo samo lične uspomenne na lijepu i ugodnu prošlost koje se danas sjećaju samo još naši najstariji sugrađani, i to većinom po usmenoj predaji svojih otaca i djedova.

Daš današnjeg modernog doba sve je ovo izopačilo. Danas većinom sve samo žudi se materijalnim dobrom, častohlepije, nadmudivnoje i nesavisti prestele je maba, a to je

dovele do toga, da nema više onog sličnog i bratskog saobraćaja među našim Samoborcima, kako je to nekada bio.

Poslije vježbanja razšlo se građanstvo po okolnim gostionicama gdje se uz pištolu i čašicu dobrog samoborskog vina završile prešnuje kod sv. Marije.

Zakup našeg lovišta. Već u tome drugoj godini, što je bila provedena dražba samoborskog lovišta. Jedna grupa naših lovaca po svim propisima postojećeg zakona ovo lovište izdražbovala i položila odmah potrebnu kauciju. Druga grupa, koja također želi ovo lovište dobiti u svoje ruke, učinila je uton protiv provedene dražbe. I tako ovo pitanje stoji već ovo drugu godinu neriješeno. Ovo je ovo opet jedan dokaz brzog uređivanja naših vlasti. A najlakom je mi kod toga prošle godine ovog lovskeg revna, jer im je tim otezanjem prouzročena šteta ništa manje nego 48000 K. Bog zna kada će ovo pitanje biti konačno ipak riješeno? — Medjum pak svjerkradice love divljač bez brige sve u šestnaest po našem lovištu bez da ih bilo tko zaio na red pozove!

Pošta u Samoboru prelazi u državne ruke. Sa 1 studenoga bit će podržavljena naša pošta koja je do sada bila u privatnim rukama, tojest u zakupu, a poslije toga sada zakupnica bita gđa. Dubec. U koliko smo informirani dolaze na našu poštu dva dopovnika te dva lis onole, jedan za istovje a jedan za novčane i druge doznake. Davna se time želja samoboraca ispunjuje. Držimo pak da neće biti i nadalje uzroka prigovorima da se istovi neredovito ili kasno dostavljaju.

Sjednica trg. zastupstva. Za subotu 4. o. m. u 6 sati navečer sazvana je bila sjednica trgovačkog zastupstva na kojoj bi se imala riješiti najbitnija pitanja. Među ostalim izabrati dvojicu zastupnika koji imaju zastupati općinu kod licitacije opć. potrošarine za trogodište 1925 — 1927.

Pošto se ali nije sakupio dovoljan broj zastupnika (ovo ih je samo 7) to se sjednica nije mogla održati. Pristali zastupnici izabraše izmedju sebe g. Švarića Milana i Jurkovića Ivana, koji su imali uz načelnika Šošarića zastupati općinu kod licitacije poreza za opć. potrošarina.

Utok protiv novo izabranog trg. zastupstva. Kako saznavajući zainteresovani su se nekori novo izabrani zastupnici za sudbini utoka koji su uloženi protiv novo izabranog zastupstva. Ovi su zastupnici bili kod tajnika g. Kosine i kod podžupana g. Bosanca. Očekano im je da će se ova stvar požuriti i u što skorije riješiti. — Gosp. podžupan Bosance navodno je obećao da će se članajstevica zastupnika odmah pozvati i zapriseći, dok bi se dvojica zastupnika protiv njegov izbora je utok ništa imali pozvati dok utoci riješenu budu. — Nužno bi bilo da se ovo pitanje što prije riješi, jer zamalo trebat će prestaviti već proračun za g. 1925, a to je veoma važna stvar za naše opć. gospodarstvo, a i za svakog pojedinog optinara.

Za Lengova zakladu, za pomaganje siromašne ženske djece, darovala je gđa. Antonija Nevak u Americi (po g. Seku) 75 Din Stanje zaklade: 39580 Din 85 para.

Vatra u Klokočevcu. Dne 3 o. m. oko 9 sati prije ponoći upalo se u selu Klokočevcu štagalj koji je bio krekt njezina i slamon Vatrogasna četa na Brigani obavijestena o vatri požnjala je na garšite gdje je već bio zav štagalj u primenu. Odmah se pristupilo obrani, koja je ali bila vrlo otež-

čana time što u blizini nije bilo vode. A oim toga davan je jaki vjetar, pa je time bilo požarom ugroženo čitavo selo Otruševac. Voda se morala donositi iz potoka u kade da se tako omogućiti gašenje.

Uz veliki napor vatrogasaca, i svih seljaka iz Otruševca, koje su neumorno nosili vodu na garšite uspjelo je oko 12 sati vatre ugasiti i čitavo selo se oporiti od veće nesreće. Vatra se otmirala slika koja se kraj štagla igraše.

Oko 15 o. seljaštvo da potakne njih vlast svojih vatrogasaca u društvu u Bregani sakupio je dobrovoljne darove da omogućiti što skoriju nabavu vatrogasne sticajke jer je ovo društvo još neposjeduje.

Porez na opć. potrošarinu. Dne 8 o. m. bila je dražba opć. potrošarine za trogodište 1925. — 1927. Zakup za uzbiranje potroš. pristojbi izdražbovala je općina Samobor opet u vlastitom djelokrugu sa 80500 Dinara.

Samoborsku krečanu. osnove g. V. Schröder i drug sa 15. o. m. u Gornjem kraju kod Hamera. Krečana će proizvoditi najbolje vrste lipovačkog kreča uz umjerene cijene, pa se na ovo poduzeće upozoruju interesovani krugovi.

Umrli u župi Samoborskoj od 1. X. — 15. X. Marica Margan, dijete Otok — Ivan Včukovec, dijete Otok — Ana Bšcan, Gradište, 67 god. — Juraj Husia, Otok, 58 god. — Pavao Stanec, Klauje, dijete. — Franjo Vrhovinc, Hrastina, dijete.

Kradje. Miko Nikoli i drugovi cigani iz Otoka ukrali su sa polja Jane Rađek i Julijane Savor oko 4 vagona kukuruza vrednog 600 Din.

Tomo Škiljan i M. Rakovice prijavio je, da su mu u noći 14. na 15. rujna iz svinjara ukradene dvije muške svinje vrijedne 300 Din. Potraga nepoznatim počiniteljima ostala je dosad bez uspjeha.

Adolf Jug poznati provainik ukradio je na šteta Melanije Vuje trgovkinje u Samoboru kroz otvoren prozor razne robe u vrijednosti od 430 Din.

Društvene vijesti.

Izlet na Rude. „Pučka knjižnica i čitaonica“ u Samoboru priređuje tečajem svoga odborskoga zekijevca od 13. o. m. izlet na Rude u nedjelju dne 19 o. m. Pridružiti će se i „Hrv. Sokol“ sa svojom fanfarom. Poći valja što ranije, pa je radi toga sastanak u 1 sat popodne kod Sokolane.

Zahvala. Milostiva gospodja Ivana pl. Daubachy, posjednica u Samoboru, već je operiovano poklonila „Pučkoj knjižnici i čitaonici“ lijepi broj knjiga, pa tako i ovih dana impozantan broj od 71 komada većinom njemačkih, zabavnih i poučnih. Na tome znamom daru društvo „Pučke knjižnice i čitaonice“ najljepše se zahvaljuje. Odbor.

Sokolstvo.

Hrvatski Sokolski Savez u Zagrebu okružnicom na sve Hrvatske Sokolske Župe, sve društva „Hrvatski Sokol“, dne 10 rujna t. g. opominje, da se moramo svi ter odmah najenergičnije primiti posao, kako bismo se dostojno pripravili za III slet sviju Hrvatskih Sokolova i Sokolica, koji će se održavati u Zagrebu tjet. g. 1925, povodom 1000 godišnjice krunisanja kralja Tomislava.

Svesokolski će slet biti vjerojatno vrhunac svih patriotičnih svečanosti i manifestacija. Okružnica kaže glasno i pravo da do potpune spremne za slet može doći samo onda, ako već sada odmah započnemo sistematskim i neumornim radom. Valja marljivo vježbati sve za slet propisane vježbe, jer ih na sletu moramo uzorno izvesti. Prosto sletske vježbe mora redovito vježbati svaki izvršujući član, jer na sletu valja nastupiti s impozantnim brojem društvenih članova i članica. U svakom se društvu mora bez odgađanja osnovati slični odbor, koji će pored ostaloga pobirati od braće i sestara umjerene mjesečne ili sedmične doprinose za propisana sokolska odijela članstvu, jer će samo takovima biti dopušteno stupanje u sletske povorci, koja mora da nadmaši sve dosadašnje u Zagrebu. Treba živo u ruke primiti osnivanje Seljačkih Sokolskih društava, kojima vrijedi njihova čista narodna nošnja sa sokolskom kapom, s narodnom kapom ili ščirirom, a sa Sokolskim perom i znakom.

Braćo i sestre! Prošla je berba, prošla su komušala i slični sastanci. Duge jesenske večeri imaju sada da budu posvećene, kako nas hrvatsko Sokolsko vodstvo eto poziva, sistematskomu i neumornom Sokolskom radu. Župski slet u Zagrebu, što je održan ovoga tjeda te je dobro uspio, jest samo sitna slika onoga, što ima pokazati hrvatski Svesokolski slet dojuće godine. Ovih će te dana biti svi pozvani na sastanak, na koji će valjda doći također izaslanstvo iz Zagreba, a na kojem će Vam se saopćiti, kakve su promjene i nove mjere preduzete i određene u svrhu, da Vam se po njima oblikna točno osvajanje i Sokolsko usavršavanje, naročito u tehničkom pogledu.

Hrvatski Sokol u Kutini imat će 26. o. m. svečano otvorenje sokolske sa javnom vježbom. — Hrvatski Sokol u Samoboru primio je poziv da ovoj prisustvuje

Amerika.

Mrs Emily Horvat, Wheeler Mich, Vaš smo cijenj. list primili i otposlali „Samoborski list“ na Vašu adresu. — Primite naše pozdrave.

Vozni red samoborske željeznice

Iz Samobora krecu vlakovi i to:
6¹⁰ u jutro
8⁰⁵ u jutro (osim nedjelje i blag.)
12²⁰ poslije podne
18¹⁵ navečer.
20³⁰ navečer (nedjeljom i blagd.)

Iz Zagreba krecu vlakovi i to:
8 u jutro
11⁴⁰ prije podne (na radne dane nedjeljom samo do Susedgrada)
14¹⁰ poslije podne,
18⁴⁰ navečer (na radne dane)
20³⁰ navečer.

Vrlo lijepa
karbitna svjetiljka
spojena sa cijevima vrlo prikladna za gostionice, trgovine i obrtnike, prodaje se. — Upitati u upravi lista.

Izradbu

novih popluna

kao i popravci starih, preuzimaju se.
Upitati u upravi našeg lista.

Stan

od sobe i kuhinje bez pokućstva, u
središtu mjesta, traži se od 1. studena.
Ponude molimo na upravu lista.

Dnevno

svježe mlijeko

litra 14 K dobije se u trgovini **Josipa
Valkovića**, Gajeva ulica. Daje se i na
konte (abonente).

Poziv na pretplatu.

Pretplatnike izvan Samobora mo-
limo da izvole obnoviti pretplatu za
tekuću godinu koja iznosi
na čitavu godinu 20 Din.
inozemstvo 40 Din.

Melanija Vuja

Obrnička ulica br. 25.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih
i gotovih), vunice za djempere i dječje
opravice, sviene čarape i raznu drugu
robu.

Occassion svilene i vunene djempere
po znatno sniženoj cijeni.

Pravi ruski čaj „Popoff“ i „Bogdihan“
po 4 i 6 Din u paketima,

Restauracija bavnica Samobor.

Zajutak svake nedjelje:

Paprikeš — gulaš ala Segedin.
Hrenovke svježe.

Toči se crno dvostruko sladno
pivo Jelačić ala „Salvator“ u bocama,
i stara domaća kapljica vina od 1921.
godine.

Pivo preko ulice uz snižene cijene.

Stan (soba i kuhinja)

bez pokućstva iznajmljuje se u najdužem
bez djece. Upitati u upravi.

Javna zahvala.

Svim prijateljima i znancima,
koji su mi prigodom smrti mog
neprežaljenog supruga

Dra. Ise Pesića

bilo usmeno ili pismeno izrazili
svoju sućut, ili učešćem na spro-
vodu, okitivši ga cvijećem dali
milom pokojniku posljednju počast,
izjavljujemo ovim putem najdublju
zahvalnost.

U Samoboru, 12. listopada 1924.

U ime majke i djece

Melanija ud. Pešić.

Samoborci i samoborke

sjetite se gradnje
samoborske bolnice.

Ljetovište Samobor.